

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Kristi Himmelfartsdag – Torsdag 18. mai 2023

Prekentekest: Mark 16,19-20

Lesetekst I: Salme 110,1-13 eller Apg 1,1-11

Lesetekst II: Ef 47-10

Berg- og dalbane

Det er vanskelig å sette seg inn i hvordan det må ha vært for disiplene å se Mesteren, Rabbien, bli tatt opp til himmelen. For noen av disiplene var det kanskje som en voldsom berg- og dalbane rent følelsesmessig. Her har de gitt opp alt og fulgt Jesus i 3 år. De har sett Ham gjøre mirakler, Han har lært dem hvordan de skal be til sin himmelske Far, Han har stilnet stormen og Han har til og med kommet gående til dem på Genesaretsjøen. Kanskje mange av oss skulle ha ønsket at vi levde på den tiden og kunne ha sett og opplevd Jesus med egne øyne.

Men så advarte Jesus dem om at Han skulle lide og dø, og at de alle skulle forråde Ham. Det er ikke så vanskelig å tenke seg at dette må ha vært tungt å høre. Og hvor smertefullt må det ikke ha vært å se sin Mester lide de mest uutholdelige smerter og til slutt dø på et kors. Korsfestelse er en svært smertefull og langsom måte å dø på. Offeret dør enten av utmattelse eller av mangel på oksygen. Fortvilelsen må ha vært bunnløs hos Jesu disipler, Ham som de hadde fulgt og trodd på, var død. Hadde historien stoppet her, er vi ifølge Paulus de ynkeligste av alle mennesker. (2 Kor 15,19).

Oppturen må derfor ha vært ekstatisk! Jesus sto opp igjen fra de døde, akkurat slik Han hadde sagt at Han skulle. Disiplene fikk igjen være sammen med sin kjære Rabbi. Dette må ha vært dager fulle av beundring og undring over Jesu lære og Jesu verk. Denne herligheten varte i 40 dager.

«For dem viste Han seg også levende etter sin lidelse ved mange ufeilbarlige bevis. Han ble sett av dem i løpet av førti dager, og talte om de ting som hører Guds rike til.» (Apg 1,3).

Jesus forberedte disiplene på at Han skulle fare til himmelen. Det siste Jesus sier før denne opprykkelsen, er at de skal få kraft av Den Hellige Ånd, og at de skal være Hans vitner i Jerusalem, Judea og Samaria, ja, like til jordens ende. Og der på Oljeberget, like for deres øyne, blir Jesus rykket opp i skyene. Kanskje stod noen av disiplene spørrende igjen, andre kjente på glede og forventning over det Jesus hadde lovet dem. Kunne dette være endestasjonen for denne berg- og dalbanen? Jesus satte seg igjen ved Gud Faders høyre hånd, mens disiplene mottok kraft og forkynte overalt.

Ble tatt opp til himmelen

Jesus ble tatt opp til Himmelen, han kom tilbake til det stedet Han hadde dratt ut fra da Han ble menneske. Guds Sønn hadde fornedret seg selv og vært lydig til døden på korset (Fil 2,8). Nå kom Han tilbake til der Han var i utgangspunktet, ved Guds høyre hånd. Han kom hjem igjen. Hva var nytt? Han var den evige Sønnen, det evige Ordet som var fra begynnelsen med Gud og var Gud. Når Han nå kom hjem igjen, var det Menneskesønnen Jesus Messias som kom tilbake. Jesus hadde selv vitnet om at dette skulle skje da Han stod fremfor øverstepresten og ble dømt til døden.

«Jesus sa: «Jeg er. Og dere skal få se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme med himmelens skyer.» (Mark 14,62)

Jesus Messias, Jeg er, sitter nå ved Faderens høyre hånd i sitt herlighetslegeme. Han har gått i forveien for oss og gjør i stand et sted for oss. Han banet veien slik at vi kan komme etter.

«Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere.» (Joh 14,2b)

Vår hvilende Frelser

Jesus sitter ved Gud Faders høyre hånd. Korset er bak Ham, med all den lidelse, kamp og smerte det innebar, og deretter oppstandelsen på den tredje dag. Nå kan Han hvile.

Hvilken hvile er dette? Jo, den samme hvile som Faderen hadde etter skapelsen. Han hvilte ikke fordi Han var sliten, men fordi det Han hadde skapt var fullkomment, det var ikke mer som behøvdes å bli gjort. Det var overmåte godt. (1 Mos 2,2)

På samme måte hviler Menneskesønnen – ikke i utmattelse etter sin lidelse, men etter at Hans verk var ferdig og helt perfekt. Alt det Han var utsendt for å gjøre, hadde Han fullført. At Han sitter ved Faderens høyre hånd, er en proklamasjon av det Han selv ropte ut før Han døde – det er fullbrakt!

«Da Jesus hadde fått den sure vinen, sa Han: «*Det er fullbrakt!*» Så bøyde Han sitt hode og oppga sin ånd.» (Joh 19,30)

Det er som vi kan se Jesus sette seg ved Guds høyre hånd og si til Faderen; Jeg har fullført oppdraget Du gav meg.

Og Fader Gud på Sin side sier; dette er min Sønn, den elskede, som Jeg har behag i. (Mark 1,11)

Prest som går i forbønn for oss

Jesus har gått foran oss. Han fullbrakte frelsesverket på Golgata, og nå går Han i forbønn for oss. «..for Han går i forbønn for de hellige etter Guds vilje.» (Rom 8,27b)

Jesus har ikke distansert seg fra oss. Nei, Han har medlidenhet med oss i våre skrøpeligheter.

«For vi har ikke en Øversteprest som ikke kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter, men en som i alle ting er blitt prøvd slik som vi, men uten synd. La oss derfor komme fram til nådens trone med frimodighet for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i den tid vi trenger det.» (Hebr 4,15-16)

Ham kan vi komme til med stor frimodighet og tillit i alle livets faser.

Vår hjelper til enhver tid

Ved Faderens høyre hånd er Guds kraft, den kraft som når ut i hele universet. Vi kan til enhver tid komme til Faderen i Jesu navn og få den kraft vi trenger. Det siste Jesus lover disiplene før Han ble tatt opp til Himmelen, var at de skulle få kraft når Den Hellige Ånd kom over dem. Den samme kraften er tilgjengelig for alle som tror.

«På samme måten hjelper også Ånden oss i våre svakheter. For vi vet ikke hva vi skal be om slik vi burde. Men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes med ord.» (Rom 8,26)

Kanskje noen av oss til tider kan føle på at livet er som en berg- og dalbane, i alle fall rent følelsesmessig. La oss finne trøst i disse ord, og søke kraft og styrke hos Ham som sitter ved Faderens høyre hånd og som har gitt oss Den Hellige Ånd til hjelp i alt som møter oss. Vi har fremdeles et oppdrag å fullføre – verdens beste budskap om Jesus Messias må forkynnes i *Jerusalem*, hele *Judea* og *Samaria*, og helt til *jordens ende*. (Apg 1,8) Evangeliet må forkynnes for alle folk – også det jødiske! I Hans kraft skal vi seire, og vi har et mektig løfte om hva som venter oss;

«Den som seirer, ham vil Jeg gi å sitte med meg på min trone, slik Jeg også har seiret og satt meg med min Far på Hans trone.» (Åp 3,21)

Svanhild Jakobsen

Norgesleder – Den Norske Israelsmisjon

svanhild@isrelsmisjonen.no